

Забидий / ВАХИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1865-ҳадис

1865/5475 - عَنْ عَدِيٍّ بْنِ حَاتِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ صَيْدِ الْمِعْرَاضِ، قَالَ: «مَا أَصَابَ بِحَدِّهِ، فَكُلُّهُ، وَمَا أَصَابَ بِعَرْضِهِ فَهُوَ وَقِيْدُ». وَسَأَلْتُهُ عَنْ صَيْدِ الْكَلْبِ، فَقَالَ: «مَا أَمْسَكَ عَلَيْكَ فَكُلُّهُ، فَإِنَّ أَحَدَ الْكَلْبِ دَكَّاهُ، وَإِنْ وَجَدْتَ مَعَ كَلْبِكَ أَوْ كِلَابِكَ كَلْبًا غَيْرَهُ، فَحَشِيتَ أَنْ يَكُونَ أَحَدَهُ مَعَهُ، وَقَدْ قُتِلَهُ فَلَا تَأْكُلُهُ، فَإِنَّمَا دَكْرُتَ اسْمَ اللَّهِ عَلَى كَلْبِكَ وَمَنْ تَلَكَّرْتُهُ عَلَى غَيْرِهِ».

1865.5475. Адий ибн Хотимдан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васалламдан миъроз* билан ов қилиш ҳақида сўрадим. У зот: «Тифи билан тегса, еявер, ёни билан тегса, уриб ўлдирилган бўлади», дедилар. У зотдан ит билан ов қилиш ҳақида сўрадим. У зот шундай дедилар: «Сен учун тутиб келганини еявер, чунки итнинг тутгани сўйишdir. Агар иting [ёки итларинг] билан бирга улардан бошқа итни кўрсанг, у билан бирга тутган бўлишидан кўрксанг ва у уни ўлдириб бўлган бўлса, ема. Чунки сен фақат ўз иtingга Аллоҳнинг исмини зикр қилгансан, бошқасига зикр қилмагансан».

* Миъроз – кетига пат қадалмаган камон ўқи, учи ўткирланган ёки темир тиғли ёғоч. У ов қуроли ҳисобланган.

Манба: hadis.islom.uz

